

İNMEMİŞ TESTİS TEDAVİSİNDE İNTRANASAL LH-RH UYGULAMASI

Rezan Berkli*

Gönül Öcal**

Cankat Tulunay***

Memnune Yüksel****

Yenidoğan bir bebekte testislerin skrotuma inmiş olması ya da en geç 1 yıl içinde spontan migrasyonu gereklidir. Kriptorsitizm prematüre bebeklerde % 20-30, zamanında doğmuş bebeklerde % 3-4, 1 yaşından sonra ise % 0.8 oranında görülmektedir (3,8,28).

Spermatogoninin korunması ve ilerde fertilitenin sağlanması bakımından testisin yaşamın erken döneminde normal anatomik lokalizasyonuna indirilmesi gerekmektedir.

Testislerinini engelleyen anatomik bir bozukluk ya da ektopik yerleşim söz konusu değilse önce medikal, bu etkili olmazsa cerrahi yöntemle testisler strotuma indirilmeye çalışılır. Kriptositizmden anatomik defektler ya da intrauterin hipotalamus -hipofiz- gonad ekseinde kalıcı ya da geçici fonksiyoner bir bozukluk sorumlu tutulmaktadır (1,3,6,7,8,21,27,28). Pouplard ve arkadaşları, kriptositik çocuklar ve bebeklerle onların annelerinde antigenadotrofik antikorlar saptamışlardır (24). Bu bulgu, olguların bir kesiminde hipofizer otoimmütenin etyolojide sorumlu olabileceği olasılığını ortaya koymuştur.

Bu çalışmada, 15 kriptositik olguda intranasal LH-RH preparatı denenmiş ve etkinlik derecesi belirlenmiştir.

* A.Ü. Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Prof. Dr.

** A.Ü. Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Prof. Dr.

*** A.Ü. Tıp Fakültesi Farmakoloji Anabilim Dalı Prof. Dr.

**** A.Ü. Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Prof. Dr.

OLGULAR ve YÖNTEM

Çalışmaya yaşıları 2 - 12 arasında değişen daha önce medikal ve cerrahi tedavi görmemiş 20 olgu alındı. Tüm olgularda kriptorşitizmin unilateral ya da bilateral oluşu, yerleşimi, mikrogenitali ile birlikte olup olmadığı denetlendi. Testisin yerleşimi aşağıdaki şekilde dargestcelendirildi (12,15).

Stage 0 : Abdominal pozisyonda ya da palpe edilemiyor; Stage I : İnguinal fikse; Stage II : İnguinal pozisyondan skrotal boyna kadar indirilebiliyor; Stage III : İnguinal pozisyondan skrotuma indirilebiliyor, original pozisyonuna hızla geri dönüyor (İNGÜINAL REKRAKTİL); Stage IV : Skrotum yerleşimi, ancak skrotum içinde yukarı kaçıyor (Skroto-Skrotal retraktıl); Stage V : Strotum içinde. Stage 0-3 patolojik, 4 ve 5 ise fizyolojik stage olarak ele alındı. Skrotal retraktıl ve ektopik yerleşimli olgular çalışmaya alınmadı. Abdominal yerleşimli olduğu düşünülen testislerde testiküler ultrasonografi uygulandı. Bu yöntemle ünilateral abdominal kriptorsitik 3 olguda anorşi saptandı. Bu olgulardan birinde sağ testisle birlikte İVP'de sağ böbreğinde olmadığı belirlendi. Bu olgular çalışma dışı tutuldu. Tedaviye başlanan öteki 2 olgu ise, tedaviyi sürdürmediğinden ilacın etkinliğinin değerlendirilmesi 15 olgu üzerinde yapıldı.

Olgularda interseksualite bulguları yoktu ve hiçbirini henüz puberteye girmemişlerdi.

Tedavi öncesi dönemde hastaların FSH, LH ve Testesteron düzeyleri ve leydig fonksiyonlarını belirlemek amacıyla human koryonik gonadotropine (hCG) testesteron yanıtını denetlendi. Bu testte hCG 2000 Ü/m₂ dozdan kas içi gün aşırı 3 kez uygulandı. Testesteron düzeyindeki bazal değere göre artış belirlendi ve bazal değere göre en az 2-3 kat artış normal Leydig fonksiyonu olarak kabul edildi.

Hastalara intranasal LH-RH preparatı olan KYPTOCUR uygulandı. Bir flokonda 20 mg. sentetik gonodorelin ve konservasyon maddesi olarak benzil alkol bulunmaktadır. Flokon içeriği 100 spay dozuna eşittir ve 1 sprey dozu 0.2 mg. gonadorelin içermektedir.

Günlük doz, hastanın yaşı ve ağırlığı dikkate alınmadan 1.2 mg. gonadorelin olarak ayarlandı. Günde 3 kez yemeklerden önce her iki burun deligine püskürtüerek birer sprey dozu olarak uygulandı. Uygulama 4 hafta süre ile yapıldı. Uygulama sırasında hastanın nezleli olmamasına dikkat edildi.

Tedavide patolojik derecelerden (0-3), fizyolojik derecelere (4-5) geçiş tam yanıt olarak kabul edildi. Fizyolojiye doğru derece değişimi ise kısmi etki olarak yorumlandı.

Olgularla ilgili özellikler Tablo I'de verilmiştir.

Tablo 1 : Kriptositizmli olguların özellikleri

No	Olgı Tipleri	İnle- nir- gen-	Bile- nir- gen-	Testis Yerlesim Dereceleri	Nikro- gen-	Mezavi Üreteri Nüzzan Parisi	HCG Sekretör Sayıları	US ve Sarıntı Sonuçları	Rezervi Soruğu	DEĞERLENDİRME		
										DİĞİ	ALINANLAR	
1	M.A.	+	-	5	1	+	1	4-7	3G	90	Üst inguinal Abdominal Yanırtısı	
2	T.U.	+	-	5	0	Y	0.6	0.4	50	100	Kompleks	
3	S.S.	-	-	5	1	Y	-	-	40	200	Kompleks	
4	W.Y.	-	-	5	2	+	-	-	25	175	Kompleks	
5	2.K.Y.	+	-	5	Ø	1.7	1-5	0.14	15	-	Kompleks	
6	N.G.	-	+	2	2	+	9.8	5.5	300	-	Yanırtısı	
7	A.X.Y.	-	+	2	2	Ø	2.5	-	45	-	Yanırtısız	
8	H.B.	+	-	5	Ø	5	5	60	100	-	Yanırtısız	
9	I.C.	+	-	5	1	+	1	2	60	480	-	
10	T.S.	-	+	2	2	Ø	1	3-4	40	250	-	
11	U.S.Y.	+	-	5	Ø	1.6	3-5	26	75	Karın içi Partial İçaltırsız	Yanırtısız	
12	O.E.	+	-	2	5	Ø	2.3	-	20	98	-	
13	S.Y.	-	+	1	0	Ø	3	-	12	70	Karın içi Yanırtısız	Yanırtısız
14	1.O.A.	-	+	1	2	Ø	0.75	6	-	-	Yanırtısız	
15	E.B.	+	-	5	2	Ø	-	5	16	89	-	
				61								
1	H.Y.	+	-	0	5	+	0.6	3-3	30	140	Sağ testis jok.	
2	B.T.	+	-	0	5	Ø	2-3	0.5	10	240	Sağ testis jok.	
3	D.O.	+	-	5	0	Ø	3	2-5	20	82	Sağ testis jok. Sol böbrek yok	
4	S.S.	-	+	1	1	Ø	-	-	-	-	Tedaviye devam etmedi.	
5	O.P.	-	+	1	2	Ø	-	-	-	-	Tedaviye devam etmedi.	

X . Stage 0 - Abdominal

Stage 1 - Inguinal fikse

Stage 2 - Činguinal skrotal boynı inebilir

Stage 3 - Betrakte (inguinal retrakte)

Stage 4 - Supraskrotel (skrofeskrotel retrakte)

Stage 4 - Supraskratal (skrotoskop)

SONUÇLAR

LH-RH uygulamasına 20 olgu ile başlandı, 3 olguda anorşi saptandı, 2 olgu tedaviyi sürdürmedi, değerlendirme 15 olgu üzerinde yapıldı.

Çalışmaya alınan 15 olgunun 8'i unilateral, 7'si ise bilateral kriptorşitizmdi. Unilateral olgulardan 4'ü, bilateral olanlardan ise 2'si medikal tedaviye yanıt verdi. Olgular toplu olarak değerlendirildiğinde; 4 tam, 2 kısmi yanıt alındı ve tam yanıt oranı % 26.6, kısmi yanıt oranı ise % 13.3 olarak belirlendi.

Yanıtsız olguların oranı ise % 60.1 olarak bulundu (Tablo II).

Tedaviye yanıt veren ve vermiyen olgular arasında gonadotropinler ve leydig fonksiyonları arasında belirgin bir fark saptanmadı. Tüm olgular hCG uyarısına bazal değere göre testosterone düzeyinde en az 2-3 katına varan ya da daha fazla artışla yanıt verdiler (Tablo I).

Tablo II - LH - RH Tedavisinden Alınan Yanıtlar

Testiküler Pozisyon		Toplam: 15 Olgu
60.1 %	Değişmemiş	(9)
39.9 %	Parsiyel Yanıt % 13.3	(2)
	Komplet Yanıt (Skrotal) % 26.6	(4)

TARTIŞMA

Normal anatomik yerleşimine inmeyen inmeyen testisler gerekçi gibi gelişmemektedir. Tek yanlı vakalarda bile normal testiste bozukluk oluşabildiği bildirilmiştir (1,3,5,8,13,22).

İki yaşıdan sonra unilateral kriptorşitizmde inen testisde de bir ölçüde dejeneratif değişiklikler olmakta ve bu durum eksperimental allerjik orsit olarak adlandırılmaktadır. Spermatogonilere karşı oluşan oto antikorların öteki testisde hasara yol açması üzerinde durulmaktadır (5). Unilateral kriptorşitizmli 262 olguda yapılan biopsi sonuçlarına göre, kontrateral testiste germinal epitel dejenerasyonunun % 61 oranında geliştiği belirlenmiştir (5). Bu konuda yapılan öteki çalışmalarla bu oran % 30-50 arasında değişmektedir (5).

Spermatogoni degenerasyonunun sonu kısırlıktır. Tedavi edilemeyecek olgularda; bilateral olanlarda yaklaşık % 100, unilateral olanlarda ise % 60-85 subfertilite ya da infertilite tanımlanmıştır (4,28). Tedavi ne kadar gecikirse ,testisdeki degeneratif değişiklikler de o kadar önem kazanmaktadır. Olası öteki komplikasyonlar spermatik kordonda torsiyon, inguinal fitik oluşumu, boş skotumun yarattığı psiko-lojik sorunlar ve malign degenerasyondur. Kriptorşitik testiste malignite riski normal testise göre 35-48 kat daha fazla olarak görülmekte ve testis kanserlerinde % 10 oranında kriptorşitizm öyküsü alınmaktadır (3). Krabbe ve arkadaşları, inmemiş testiste insitu kanser gelişebildiğini ve yaklaşık 5 yılda invazif tümör haline dönüşebildiğini bildirmiştirlerdir (20).

Ektopik yerleşimli testis, sekonder sebeblere bağlı kriptoşitizm, inguinal fitik ve kriptorşitizm kombinasyonu, medikal tedavinin başarısızlığı sonuçlanması, puberte sonrası dönem gibi durumlarda cerrahi indikasyon geçerlidir. Cerrahi indikasyon olmayan durumlarda konservatif medikal tedavi denenmelidir. Cerrahi ve medikal yöntemler birbirinin rakibi gibi ele alınmamalı, birbirini tamamlayan metodlar olarak düşünülmelidir. Tedavi ikinci yaştan itibaren gecikilmeden uygulanmaya başlanmalıdır.

Bilateral inguinal yerleşimli kriptorşitizmin medikal tedaviden yarar görme olasılığı daha yüksek olarak verilmektedir. Cerrahi tedavi öncesindeki kısa süreli medikal tedavinin testis ve spermatik damarları genişletmekle ve daha fizyolojik bir konuma inmesini sağlamakla cerrahi işlemi kolaylaştırması üzerinde de durulmaktadır (5). Inmemiş testiste tubul başına düşen germ hücreleri sayısının belirgin olarak azaldığı ve özellikle LH-RH tedavisinin bu yönde olumlu etki gösterdiği gösterilmiştir (3,9,10). Araştırmacılar, cerrahi girişim sırasında biopsi alınıp, tubul başına düşen germinal hücre oranının belirlenmesine, eğer yetersiz oranda (<0.8) ise 6 ay süre ile düşük doz LH-RH tedavisinin yararlı olacağı görüşünü ileri sürmektedirler (3,9).

Testisin inişi, androgen bağımlı bir olaydır ve testis leydig fonksyonları inişte vital rol oynar. Kriptorşitizmin medikal tedavisinde, LH etkinliğinde olan human koryonik gonadotrophin testislerdeki LH receptorlarını etkileyerek, lokal testosteron artımına neden olmaktadır. Kriptorşitizm oluşturan etkenler arasında, LH salgılanmasındaki geçici ya da kalıcı defekt sorumlu tutulduğundan, LH etkinliğinde ya da

LH salgılanmasını uyarıcı etkide bir ilacın kullanılması medikal tedavinin temelini oluşturmaktadır (2). LH-RH LH ve FSH salgılatmaktadır : LH Leydig fonksiyonlarını uyarırken, FSH da Leydig hücre zarında LH reseptörlerini artırmaktadır (3). Bu bakımdan, LH-RH hCG'ne göre teorik bir avantaj sağlamaktadır.

Bartsch ve Frick ilk kez 1974'de LH-RH'in inmemiş testis tedavisiinde etkili olduğunu vurgulamışlardır (2). Daha sonra ilacın nasal formunun da etkili olduğu ve çocukların bu yöntemin uygulama kolaylığı üzerinde duruldu (11,12,14,15,16,19,23). Kollman ve ark. 25 olguyu kapsayan intranasal uygulamada, 19 komplet, 6 partial yanıt aldıklarını bildirdiler (19). Illig ve arkadaşları, 28'i bilateral, 56'sı unilateral 84 olgu üzerindeki çalışmalarında; % 38 komplet, % 28 kısmi partial (pozisyonda düzelse) yanıt elde ettiler. Aynı araştırcıların yaptığı diğer bir çalışmada ise; 67 prepubertal kriptorşitizmli olgu 1.2 mg. günlük dozla 4-5 haftalık bir uygulama ile % 35.8 olumlu yanıt belirlenmiştir (15). Çift kör yöntemi ile yapılan kontrollü çalışmalarında, LH-RH tedavisinin kriptorşitizmdeki etkinliği % 8 - 20 oranında verilmektedir (17,18,26). Bizim çalışmamızda da % 26.6 komplet yanıt, % 13.3 parsiyel yanıt elde edilmiştir.

Medikal tedavide LH-RH'in başarı şansı hCG'le eş gibi görülmektedir. Ancak hCG uygulamasında haftada 3 kez injeksiyon yapılması gerekmese, bu tedavinin ise intranasal spray şeklinde daha kolay bir şekilde uygulanabilmesi çocukların bakımından avantajlı yönünü oluşturmaktadır. LH-RH tedavisinin hCG uygulamasına göre daha pahalı olması ise en önemli dezavantajıdır. LH-RH'in hCG'e göre daha az androjenik yan etki oluşturduğu bildirilmektedir (14). Uyguladığımız 15 olgudan birinde testiküler ve penil boyutta büyümeye gözledik. İlacın kesilmesi ile bu bulgular geriledi.

Daha önce de dephinildiği gibi, inmemiş testis olguların bir kısmında gonadotropin yetersizliği sorumlu tutulduğundan, tedaviye LH girmiştir. Bu bakımdan biz de, olgularımızda tedavi öncesi dönemde LH, FSH ve testosteron düzeylerini ve hCG'ne testosteron yanıtını belirledik. Gerek gonadotropin düzeylerinde, gerekse leydig fonksiyonlarında, Pirazzoli ve arkadaşlarının da bulumlarına uygun olarak belli bir patoloji saptamadık (23). Bu bulgular, kriptorşitizme yol açan gonadotropin yetersizliğinin olasılıkla intrauterin ya da erken çocukluk dönemine ait geçici bir fonksiyon bozukluğu olduğunu düşündürmektedir.

LH - RH tedavisinin olguların büyük bir kesiminde gonadotropin salgılanmasındaki gros bir anomaliyi düzeltmediği, ancak doku düzeyinde attırdığı testosteron ile inişi kolaylaştırdığı düşünülmektedir. İzlediğimiz olgulardan üçünde penil ölçüler Lee kriterlerine göre -2SD altında bulunmasına karşın, bu olgularda da Leydig fonksyonları normal düzeyde saptandı. Tedavi sırasında penil ölçü yaşlarının normaline ulaştı.

İlacın etkinliğinin hastanın yaşından çok, testiküler yerleşimle ilgili olduğu bildirilmektedir (14,23). Medikal tedaviden yanıt aldığımız 6 olgudan 5'inde testis kanal içinde palpe edilebiliyordu, bu olgulardan dördünde (olgu 1,3,4,5) tam, birinde kısmi (olgu 11) iniş sağlandı. Başlangıçta palpe edilemeyen 1 olguda ise pozisyonda düzelleme sağlandı ve testis orta inguinal yerleşime indi. Yanıt alınmayan 9 olgudan 2'sinde (olgu 2 ve 13) de testis palpe edilemiyordu, diğerlerinde ise kanal içinde bulunuyordu.

ÖZET

Yaşları 2 - 11 yıl arasında değişen unilateral ya da bilateral kryptorşitizmli 15 hasta günde 6 kez 200 ug. intranasal LH - RH uygulanması ile 4 hafta tedavi edildi. Retraktıl testisi olan çocukların çalışma alınmadı. Olgulardan 4'ünde komplet iniş sağlandı. İki olguda testisler fizyolojik yerleşimine indi ve tam yanıt % 26.6, kısmi yanıt ise % 13.3 olarak belirlendi. Tedavi ile ilgili herhangi bir yan etki gözlenmedi.

Tedavi öncesi dönemde tüm hastalarda LH, FSH testosteron düzeyleri, hCG'ne testosteron cevabı denetlendi. Hastalarda uyarıyla testiküler yanıt normal düzeylerde bulundu.

SUMMARY

Treatment of Cryptorchidism With Pernasal Gonadotrop In Releasing Hormone

Fifteen boys between 2-12 years of age with unilateral or bilateral cryptorchidism were treated with 200 µg LH-RH pernasally six times daily for 4 weeks. Boys with retractile testes were not studied. Complete descent occurred in four, improved position attained in 2 patients.

The complete and incomplete succes-ratios were 26.6 % and 13.3 % in our patients respectively. No adverse side effects have been observed.

Radioimmunologic measurement of serum luteinizing hormone (LH), follicle stimulating hormone (FSH), testesteron and hCG stimulation test were carried out before treatment. We found normal testicular function after stimulation of testes.

KAYNAKLAR

1. Annousskis C, Alexiou D, Lizkokog D et al. : hCG stimulationtest in prepubertal boys with cryptorchidism. *J Pediatr* 93 : 630, 1978.
2. Bartsch G and Frick J : Therapeutic effects of Luteinizing hormone releasing hormone (LH-RH) in cryptorchidism *Andrologia*, 6 : 197, 1974.
3. Elder JS : Cryptorchidism isolated and associated with other genitourinary defects. *Ped Clin N Amer* 4 : 1031, 1987.
4. Forest MG : Aspects of male infertility. From Ed by Williams and Williams Baltimore, 1982, p : 31.
5. Fonkalsrud EW : Testiculer undescendent and torsyon. *Ped Clin N Amer* 34 : 1305, 1987.
6. Garagorri JM, Job JC, Canlorbe P, Choussain JL : Results of early treatment of cryptorchidism with hCG. *J Pediatr* 101 : 923, 1982.
7. Gendral D, Roger M, Job JC : Plasma gonadotrophin and testesteron values in infants with cryptorchidism. *J Pediatr* 37 : 217, 1980.
8. Gonzalez R, Michael A : Undercended testes : from Nelson Textbook of Pediatrics Ed by Behrmann RE and Voughan V; WB Soundres Comp London 1987, p : 1163.
9. Glassberg KI : Annual Meeting of the section Pediatric Urology. *Pediatrics* 81 : 588, 1988.
10. Hadziselimovic F, Girard J, Hocht B et al. : Effect of LH-RH treatment on hypothalamic-pituitary-gonadal axis and Leydig cell ultrastructure in cryptorchid boys. *Hormone Res* 13 : 358, 1980.

11. Happ J, Kollmann F, Krzwehl M et al. : Intranasal Gn-RF therapy of maledescended testes. Horm Metab Res 7 : 440, 1975.
12. Happ J, Kollman F, Krzwehl M et al. : Treatment of cryptorchidism with pernasal Gn-Rh therapy. Fertility and sterility. 29 : 546, 1978.
13. Hedinger CE : Histopathology of undescended testes. Eur J Pediatr 139 : 266, 1982.
14. Illig R, Kollman F, Exner Cu et al. : Treatment of cryptorchidism by intranasal synthetic luteinising-Hormonereleasing hormone. Lancet II : 522, 1977.
15. Illig R, Bucher H, Prader A : Success, relaps and failure after intranasal LH-RH treatment of cryptorchidism in 55 prepubertal boys. Eur J Pediatr 133 : 147, 1980.
16. Illig R, Torresani T, Bucher H et al. : Effect of intranasal LH-RH therapy to clinical results in prepubertal boy with cryptorchidism. Clin Endocr 12 : 91, 1980.
17. Karpe B, Eneroth P, Ritzen EN : treatment in unileteral cryptorchidism : Effect an testicular descent and hormonal response. J Pediatr 103 : 892, 1983.
18. Keizer-Schrama SMPF de M, Hazebroek FWI, Drop SLS et al. : Double-blind, placebo controlled study of LH-RH nasal spray in treatment of undescended testes. Lancet 1 : 876, 1986.
19. Kollman F, Happ J, Neubauer M et al. : Treatment of cryptorchidism with LH-RH nasal spray. Colloquium at Tubingen Feb. 1976.
20. Krabbe S, Skakkeback NE, Berthelsen JG et al. : High incidence of undetected neoplasia in maledescended testis. Lancet 1 : 999, 1979.
21. Lee PA, Hoffman WH, White JJ et al. : Serum gonadotropins in cryptorchidism. Am J Dis Child 127 : 530, 1974.
22. Mengel W, Zimmerman FA, Hecker Timing of repair for undescended testes. In Fonkalsrud EW, Mengel W (eds) : The undescended. Testis-Chicago, Year Book Medical 1981, p : 170.
23. Pirazolli P, Zappula F, Bernardi F : Luteinising hormonereleasing hormone nasal spray as therapy for undescended testicle. Arch Dis Child 53 : 235, 1978.

24. Pouplard A, Job JC, Luxembourg I, Choussain JL : Antigonadotrophic cell antibodies in the serum of cryptorchidic children and infant and their mothers. *J Pediatr* 107 : 26, 1985.
25. Rezvani I : Cryptorchidism. *Ped Clin N Amer* 34 : 735, 1987.
26. Raifer J, Handelsman DJ, Swerdlow RS et al. : Hormonal therapy of cryptorchidism : A randomised double-blind study comparing human chorionic gonadotropin and gonadotropin-releasing-hormone. *N Engl J Med* 314 : 466, 1986.
27. Sack J, Teodor R, Davitson S : Endocrine function of cryptorchid testes. *J Pediatr* 105 : 853, 1984.
28. Yaman S, Arıkan N : Kriptorşidizmle ilişkili komplikasyonlar ve tedavide yaş faktörü (253 olgu nedeni ile) A.Ü. Tıp Fak. Mec. 38 : 179, 1985.